

проведення коректного порівняльного аналізу буде здійснення за їх техніко-економічними показниками. За рахунок аналізу найбільш схожих підприємств регулюючий орган буде встановлювати завдання, економічний ефект від виконання яких відобразатиметься у вигляді прибутку.

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Г. Г. СОБОЛІВА, канд. екон. наук, доц.

В. А. ЛЕОНІДОВА, студентка

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*

*61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
soboliva.ag@gmail.com*

На сьогоднішній день актуальною проблемою є зниження інноваційної привабливості будівельних підприємств їх ділової активності на інвестиційному ринку та дестабілізація національної економіки. Інвестиційну привабливість інноваційного підприємництва слід розглядати як сукупність характеристик його управлінської та фінансово-господарської діяльності, перспектив розвитку інноваційного розвитку.

В сучасних умовах становлення ринкових відносин, нормальний розвиток підприємств будівельної галузі потребує впровадження інноваційних технологій та інноваційної політики. Підприємствам необхідно «йти в ногу» з розвитком науки і техніки, втілювати у власне виробництво наявні модернізації у всіх їх проявах та диверсифікувати виробництво. Такі дії сильно сприятимуть забезпеченню та підвищенню конкурентоспроможності продукції на будівельному ринку, а отже, як наслідок, і підвищенню конкурентоспроможності всього підприємства.

Світовий історичний досвід незаперечно доводить, що ефективний і стійкий розвиток підприємства в різних сферах бізнесу досягається за рахунок оперативного використання у своїй господарській діяльності нововведень, винаходів та інших інновацій, які забезпечують стратегічні конкурентні переваги на ринку[1].

Інноваційний процес пов'язаний зі створенням, засвоєнням та розповсюдженням інвестицій у нововведення. Технологічна відсталість будівельної галузі обумовлює низьку продуктивність праці, високу ресурсо- й енергоємність продукції. Таким чином, поряд зі створенням власних, необхідне залучення сучасних високих технологій, розроблених у інших країнах, та їх швидке освоєння.

Основними чинниками формування потенціалу інноваційного розвитку будівельного підприємства є: створення прогресивної організаційної структури управління, зорієнтованої на роботу в ринкових умовах; наявність потужного кадрового потенціалу та енергійного керівництва, здатного до сприйнятливості інновацій; позитивні показники ділової активності підприємства, його висока

репутація серед партнерів та споживачів; впровадження конкурентоспроможних технологій і прогресивного устаткування; досягнення високої культури виробництва; своєчасне та повне забезпечення необхідною інформацією про останні досягнення науки і техніки у відповідній сфері діяльності [2].

Отже, будівельні підприємства потребують сучасного теоретичного, методологічного та методичного забезпечення управління процесом формування власних стратегій, інноваційного розвитку для підвищення конкурентоспроможності, наукових рекомендацій щодо впровадження процесів формування та використання наявних активів для створення нової продукції у різних напрямках.

Список використаних джерел:

1. Зозульов О. Про посилення конкурентних переваг підприємства // Економіка України. – 2013. – № 8.
2. Конінський М.П. Підвищення конкурентоспроможності підприємницьких структур // Економіка АПК. – 2011. – № 11

ОСОБЛИВОСТІ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Ю. О. ТАРАРУЄВ, канд. екон. наук, доц.

К. Е. СУЛЕЙМАНОВА, студентка

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17

artyur@gmail.com

Серед проблем, з якими стикаються житлово-комунальні підприємства на особливу увагу заслуговують ті, що пов'язані з організацією системи антикризового управління цими підприємствами, бо результати їх діяльності протягом останніх років свідчать про те, що житлово-комунальне господарство (ЖКГ) перебуває в кризовому стані протягом досить тривалого періоду.

Як правило, проблеми підприємств значною мірою визначаються їх галузевою специфікою, що вірно і для комунальних підприємств. При цьому, значна кількість проблем виникає саме внаслідок використання застарілих методів управління, що використовувалися за умов планової економіки. Для побудови раціональної системи антикризового управління необхідно звернути особливу увагу на причини виникнення кризових явищ, а не лише мінімізувати їх наслідки. Тому пропонується розрізняти кризові явища саме за джерелами виникнення, враховуючи основні види ресурсів що використовуються підприємствами ЖКГ у господарській діяльності.

За цією ознакою варто визначати не ознаки загальної кризи підприємств ЖКГ, а саме окремі види кризових явищ, до яких, на нашу думку належать: